

דף כח.

עין משפט א.ב.

ח"מ סימן קמא פ"א

א. שלוש שנים שאמרו אפי' חסר יום אחד לא הוי חזקה ^א ומסלקין אותו ממנה.

במה דברים אמורים בקרקעות ובתים שהם עושים פירות תמיד, וכן הבורות, השיחין, החנויות, ובתי הבדים ^ב והדומה, והגינות והפרדסים, ושדות בית השלחין שצריך להשקותן ביד תמיד, וכן העבדים המהלכין ^ג. אבל שדה הבעל ^ד שהיא שותה מי גשמים בלבד, ושדה אילן אינה מיום ליום, אלא כיון שאכל שלושה תבואות ממין אחד הרי אלו כשלוש שנים. כיצד היתה שדה תמרים וגדר ג' גדרות, או כרם ענבים ובצר ממנה ג' בצירות, הרי אלו כשלוש שנים והחזיק ואפי' היו האילנות רצופים ובתוך ד' אמות הם נטועים ^ה זה לזה שסופן לייבש, הוי חזקה בג' בצירות.

ו"א ^ו דגם בשדה אילן ובשדה בעל בעינן חזקה של ג' שנים וכן נראה להורות.

עין משפט ג.ד.

ח"מ סימן שפ"א פ"א

ה. ו. העושה מעשה שדרכו לעשות כדרך ברייתו הוא הנקרא מועד, אבל המשנה ועשה מעשה שאין דרך מינו לעשותו תמיד כגון נגח או נשך

- ג. ממשנה בתרא כ"ח ע"א ובגמ' כ"ט ע"ב, והרמב"ם בפ"ב מטוען הלכה א'.
- ד. בתי הבדים מיקרי עושים פירות תדיר מכיון שיש בני אדם שמצניעים כל השנה ודורכים מעט מעט. סמ"ע ס"ק א'.
- ה. הפרדסים הם דומיא דגינה שאין צומחים בו אלא מיני זרעים. סמ"ע ס"ק ג'.
- ו. לאפוקי קטנים שאינם מהלכים שחזקתן מיד. וגם לא נקט בהמה שגם אחרי ג' שנים אין להם חזקה דגודרות אין להם חזקה. סמ"ע ס"ק ד'.
- ז. כשמואל בדף ל"ו ע"ב אליבא דחכמים.
- ח. כ"כ המחבר בסעיף י"ח ולשון הרמב"ם "ולא היה ביניהם הרחק כראוי".
- ט. טור בשם הרא"ש פ"ג סי' כ"ו ורבינו יונה שם.

הוא הנקרא תם^ר, וגם המשנה אם הרגיל בשינוי הזה פעמים רבות נעשה מועד לאותו דבר.

ר. ממשנה בב"ק ט"ו ע"ב.